

o Joseph. Antiq. lib. 14. cap. 27.

p Antiq. lib. 15. cap. 2.

q Joseph. Antiq. lib. 15. cap. 23.

r Annum agebat ætatis 18. & annum in Pontificatu habuit.

s Joseph. Antiq. lib. 15. cap. 3.

t Antiqui. lib. 15. cap. 14.

u Antiq. lib. 15. cap. 12. Græc.

x Joseph. Ibid.

y Antiq. lib. 17. cap. 6.

Nata erat Hircano filia Alexandra, que Alexandro filio Aristobuli, & fratri Antigoni nupsit; eodemque conjugio filius Aristobulus, & filia Mariamne nata est. Hæc Herodi Magno conjugio copulata (o). Porro Herodes Summam Pontificum auctoritatem metuens, in ordinem illam redigendi abrogatis Asmonæis consilio, ex hæreditaria electivam ad suum arbitrium reddidit. Quare accitum Babylone Hananelum (p), virum Sacerdotali quidem, sed infimam inter eas familiam natum, ad summam dignitatem evexit. Ita absentem à Sacerdotio habuit Aristobulum fratrem. Mariamnes uxoris suæ, ad quem hæreditario jure honor pertinebat. Sed instante demum Alexandræ focu suâ & accendentibus Mariamnes uxoris precibus, ut dignitas in Aristobulum rediret, tandem Herodes acquievit (q). Nec diu eo honore potius est junior ille Princeps, cui nimium populi studium & elegans corporis habitudo invidiam apud Regem creavit. Ejus proinde jussu, cum forte in urbe Jericho assimi recreandi gratiâ innaret, aquis demersus interiit (r); revocatusque ad Sacerdotium Hananelus [s]. Ita series Pontificum Asmonæorum desit. Strabo lib. 16. non obscure tradit, Augustum supremam Sacerdotii dignitatem in Herodem contulisse, qui tantam sibi vindicavit auctoritatem, tantumque sibi de privilegiis Sacerdotii sumperit, quantum ad id usque nemo alius. Straboni ad stipulatur S. Justinus Martyr in Dial. cum Tryphone, in eo potissimum Herodianorum errorem versari animadvertens, quod Herodem tanquam Pontificem Summum haberent. Nunquam tamen, ut vera fatear, Herodes Summum Sacerdotem egit, contentus tantum Sacerdotalia ornamenta in turri Antonia servare (t), sibi auctoritate vindicatâ assumendi abrogandique ad arbitrium Pontifices.

Exinde nemo non inauspicatus, seu contra Legis præscriptum sacram dignitatem adire visus est; cum omnes ad tempus Pontifices eligerentur, ad nutum Principum & Præfectorum Provinciæ abrogandi, nihil neque familia genere, neque virtute eligendorum spectatâ. Qui in electionibus genus Aaronicum exigeret, nemo erat. Cursum hos omnes Pontifices attingemus, cum brevissimum Sacerdotium, & arduissimis auctoritatis limitibus conclusum gesserint; ut proinde nihil memorabile ex illis referatur.

Loco cedens Hananelus, dignitatem Jesu filio Phabi [u], viro obscuri nominis, reliquit. Huic successus est Simon filius Boethi Alexandrinus; quem Herodes ad summam dignitatem elevavit, quod nuptias suas cum ejus filia Marianne honestiores redderet (x).

Simon conspirasse in proditionem Herodis cum Antipatro in suspensionem veniens, exauctoratus est, substituto in ejus locum Mathia filio Theophili (y). Huic Pontifici crimini datum, quod unâ cum sociis ad removendam Aquilam auream supra Templi fores ab Herode constituitur.

tam conspiraverit; statimque sacris interdictus est (z). Cum adhuc Sacerdotio fungeretur, nocte Expiationem solemnem præcedenti, qua scilicet die Pontifex ingredi Sanctuarium jubetur, vitii aliquid Mathiæ contingit, quo agendis sacris muneribus inauspicatus efficeretur; quare ad eam rem Joseph filius Ellem diurno Sacerdotio (a) agendo successus est. Post Mathiam sacris præfuit Joazar frater Mariamnes filia Simonis, & uxoris Herodis (b). Joazar sive Azar Pontifice Jesus Christus humanâ carne indutus in Mundo apparuit (c).

Archelao Tetrarchâ Judææ rerum potente, Eleazar frater Joazaris Pontifex creatus est (d); amovendi enim Joazaris eam causam præterdidit Archelaus, quod contra se conspirantium partes sequutum diceret. Brevi Sacerdotio functus est Eleazarus; quem deinde agente Archelao Jesus filius Sia excepit [e]. Aliquantò post Joazar, jam post Mathiam Pontifex, qui Romanorum partibus sese dedidisset, cum scilicet de accusando Archelao atque innovandis politiæ rebus ageretur, iterum eorum favore ad supremam dignitatem evectus est; iterumque Cyrenio, qui in provinciam venerat, cogente, quippe cui minus faveret populus, loco cessit, relicto Anano dignitatis successore (f).

Ananus, in Evangelio [g] Annas, diuturniorem cæteris decessoribus suis atque successoribus Pontificatum agens, ad 11. annos sacro munere functus est; quin & post demissam dignitatem adhuc & titulum & auctoritatis partem retinuisse ex Evangelio (h) intelligimus. Appellatur enim Pontifex unâ cum Caipha, quo tempore S. Joannes Baptista ministerium suum inivit; cum scilicet alter planè ab Anna Pontifex regnaret. Notat Josephus (i), hunc virum omnium gentis suæ felicissimum habitum; quippe qui & ipse diuturnum Sacerdotium egit, novo planè exemplo, & ex quinque liberis totidem Pontifices nactus esset.

Ismael filius Phabi post Ananum Sacerdos (k), brevi Eleazaro filio Anani locum cessit; qui vicissim Simonem filium Camith habuit successorem. Omnes istæ Sacerdotum successiones artibus Valerii Grati debentur. Nondum annum egerat in Sacerdotio Simon, cum operâ ejusdem Grati Joseph Caiphas (l), satis in Evangelio (m) notus, elevatus est. Eo Pontifice Jesus Christus neci traditus fuit. Octo vel novem annis sacris præfuit, eidemque tandem operâ Vitellii Judææ Præsidis (n) amoto, Jonathas filius Anani Summi Sacerdotis successus est; Jonathas vicissim Theophilo fratri dignitatem invitatus resignavit (o); huic enim Vitellius Jerosolymâ pertransiens, cum in expeditionem Arabicam pergeret, dignitatem concesserat.

Simon filius Simonis Boethi, de quo in superioribus, Cantharas cognomento, ad sacram dignitatem iterum evectus, sub Imperatore Claudio Herodem Agrippam habuit Sacerdotii sui procuratorem (p). Post il-

z Ibid. cap. 8.

a Joseph. Ibid. Gemar. Jeros. tit. Jome cap. 1. b Antiq. lib. 17. cap. 8. c Usser. ad A. M. 4000.

d Joseph. Antiq. lib. 17. cap. 25. aut 19. Latine.

e Joseph. Ibid.

f Joseph. Antiq. lib. 18. cap. 13. g Luc. 3. 2. & Joan. 18. 13. 24.

h Luc. 3. 2. Vide Basmag. hist. des Juifs l. 1. c. 5. art. 4. & 5.

i Josephus Antiq. lib. 20. cap. 8. in Græc.

k Joseph. Antiq. lib. 18. cap. 3.

l Idem Ibid. m Luc. 3. 2.

n Antiq. lib. 18. c. 6. Græc.

o Ibid. cap. 7.

p Antiq. lib. 19. cap. 12.

illum sacra dignitas Mathiæ filio Anani Pontificis delata est. Consilium quidem agitabat Herodes Agrippa restituendi Jonatham filium Anani, de quo supra; sed ille gratis Regi actis, Mathiam fratrem suum exhibuit, quem virum dicebat eo honore magis dignum (q), quare Mathias ipse electus est.

Alionæus sive Elionæus filius Cithæi Mathiæ subrogatus (r), dein ab Herode Rege Chalcidis fratre Agrippæ, qui jus nominandi Pontifices eo tempore ab Imperatore Claudio obtinuerat, exauctoratus (s), Josepho filio Cami sive Canai vel Camithæ locum fecit. Hunc excepit Ananias filius Zebedæi, ab eodem Principe promotus (t). Porro jus illud nominandi Pontifices Herodi concessum in successores transit.

Sublatum Ananiæ Sacerdotium Ismael filius Phabi occupavit. Cum illo ceteri Pontifices exauthorati consentientes, ad se jure dominii pertinere contendebant decimas, & oblationes reliquis Sacerdotibus destinatas. Eam vim à se propulsaturi Sacerdotes, Optimatibus in auxilium accitis, turbas in illos Jerosolymæ etiam & in ipso Templo exciverunt. Commisissis igitur inter se utrimque, ad jurgia primum & minas, dein etiam ad plagas ventum est. Iter etiam Romanum Ismael suscepit ad Agrippam II. delaturus de tentata abolitione parietis Templi, qui aspectum ex Aula in Templum prohibebat. Postulata quidem sua omnia Pontifex impetravit Pompeii, qui Judæis favebat, auctoritate; sed Romæ in custodia detentus, Summo etiam Sacerdotio ab Agrippa multatus est. Ejus loco electus Joseph filius Simonis (u), cognomento Cabai sive Gaddis, breve Sacerdotium obtinuit.

Ananus Simonis successor [x], sectâ Sadducæus, vir ingenio truci & acerbo, favorem populi sibi conciliaturum sperans, S.

q Antiq. lib. 19. c. 6.

r Antiq. lib. 120. c. ult.

s Antiq. lib. 120. c. 1.

t Idem Ibid. c. 3.

u Joseph. Antiq. lib. 20. cap. 15. Latine. 7. Græc.

x Ibid. cap. 8.

Jacobum, in Scriptura nomine Jacobi fratris Domini notum, supplicio affecti; quod ejus facinus, pro favore publicam invidiam in ipsum concitavit. Sacerdotium insuper post tres menses abdicare coactus est.

Substitutus ab Agrippa Jesus filius Damæni (y), qui cum paucis elapsis mensibus alterum haberet, ab eodem Agrippa datum, dignitatis æmulum Jesum filium Gamalielis, sumptis armis dignitatem suam defendere aggressus est, Turbis sedandis utroque exauctorato, Mathiæ filio Theophili dignitas collata (z); quo Pontifice postremum Judæorum bellum exarsit [a].

Zelotæ vel Seditiosi in tantam deveniant auidaciam, ut occupato Templo jus sibi eligendi Pontifices arrogarent. Electio fortis arbitrio commissa in Phanniam sive Phanam recidit (b). Luctuosum ejus Pontificis Sacerdotium fuit, eversa Urbe, Templo cremato, & dejecto. Notat Josephus Zelotas illos hanc præterdidisse facti sui, Sacerdotes nempe sortitò eligendi, excusationem, quod fortes olim in electionibus adhiberentur. Rectè illi quidem, si de ordine & dispositione familiarum Sacerdotium Templo in suo gradu ministrantium (c) ageretur. Sed quid hæc ad Summum Sacerdotium? Quin & plures ab iis constitutos Pontifices idem Author insinuare videtur (d), à Phannia non dissimiles, indoctos, rudes, obscuris natalibus, & Sacerdotio penitus indignos; quamquam idem Joseph nullum præter Phanniam nominat, nec nos alterum noscimus.

Is finis impositus est Sacerdotio Judæorum, futuri Sacerdotii umbræ, quod in tantis rerum turbis & vicibus semper tamen in genere Aaronis mansit. Labare potissimum cœpit sub Herode Magno, cuius operâ Ananelus evectus est. Corruit sub Vespasiano Imperatore; ac tandem cum ipsis Templi ruinis sepultum, locum fecit Sacerdotio Jesu Christi, æterni secundum Ordinem Melchisedech Sacerdotis.

y Joseph. Ibid. & Euseb. Hist. Eccle. l. 2. cap. 22.

z Idem de bello lib. 6. cap. 15.

a Antiq. lib. 20. cap. 8.

b Idem de Bello lib. 4. cap. 5.

c 1. Par. 24. 7.

d Joseph. lib. 4. de Bello cap. 5.